TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kunnallishallintojen keskittämisestä

Jo useita vuosia sitten alkoi Yhdysvaltain kapitalistien keskuudessa liike kunnallishallintojen keskittämiseksi harvempiin käsiin, se on: valtuustohallitusmuodon muuttamiseksi yksi- tai kolmihenkiseks komissionihallitusmuodoksi. Etenkin länsivaltioiden nousevissa kaupungeissa, missä finanssipääoma ei ollut vielä voittanut radikaalisen pikkuporvariston vastarintaa täydelleen, eikä voinut kontrolloida valtuustoja yhtä täydellisesti kuin vanhemmissa idän kaupungeissa, pääsi liike vauhtiin ja komissionimuoto perustettiin useaan kaupunkiin kokeeksi. Finanssipääoma on yleensä ollut tyytyväinen komissionihallitusmuotoon, mutta paikkakunnilla, missä radikaalinen pikkuporvaristo vielä on kyennyt itsenäiseen toimintaan, on komissionimuotoa vastaan tehty ankaria hyökkäyksiä ja onpa siitä toisin paikoin kyetty luopumaankin. Finanssipääoman suunnattomasti voimistuttua kuluneiden vuosien aikana, ovat pikkuliikemiehet kuitenkin yhä enemmän joutuneet siitä riippuvaisiksi ja samalla melkein täydellisesti kadottaneet valtiollisen merkityksensä itsenäisenä luokkana. Kysymys komissionihallinnon perustamisesta on jälleen päiväjärjestyksessä, sitä vaaditaan m. m. tänne Astoriaan, joka monien uusien yritystensä, kuten kunnallissatamahommansa, kadunrakennustöittensä ja uusien teollisuuslaitoksien paikkakunnalle saamisen toivossa, on joutunut täydellisen suurpääomasta riippuvaiseksi.

Valtuusto-hallitusmuoto on kotoisin pikkuporvariston yhteiskunnallisen itsenäisyyden ajoilta, vastaten täydellisesti pik kuporvarillis- kansanvaltaisia vaatimuksia, mutta suurpääoman ja nykyisen finanssipääoman vaatimuksille edustuksellinen valtuusmieshallitus on vanhettunut kömpelösti toimivaksi laitokseksi. Meille on tunnettua Amerikan suurkaupunkien historia kunnallisine skandaaleineen ja lahjomisjuttuineen, jotka johtuivat siinä taistelussa, mitä suurpääoma kävi kontrolloidakseen kunnallishallinnot. Pienporvaripiirit, siveellisestä suuttumuksestaan huolimatta, ovat olleet voimattomia asiaa korjaamaan, ja vaieten on niiden täytynyt mukaantua finanssipääoman tahdon alle. Valtuustoihin pääsee kuitenkin silloin tällöin joitakin kapinallisia pikkuporvariaineksia, jotka kaikella tavalla jarruttavat suurpääoman pyrkimyksiä, pien porvarien itsenäisyyden viimeisiä jäännöksiä, jotka äänestävät aina vastaan, milloin vain on kysymyksessä "veronmaksajien varojen tuhlaaminen."

Asia olisi toisella kannalla, jos kaupunkia hallittaisiin niinkuin jotakin liikeyritystä ainakin, nimittäin keskitetysti. Jos kuntaa hallitsee yksi tai kolme valittua miestä, jotka kunnan raha-, poliisi- ja yleisten asiain puidossa ovat päätösvaltaisia sekä valtuutetut nimittämään kaikkien alaosastojen päälliköt, sujuisi kunnallishallinnon hoitaminen suurpääoman kannalta katsoen tehokkaammin, ilman jarrutusta ja vähemmillä hallinnollisilla kustannuksilla. Tarvitsee vain saada omat miehet komissionereiksi ja se on nykyisin helpoin tehtävä, sillä *finanssipääoma pystyy jo täydellisesti hallitsemaan porvarillisdemokraattisen vaalikoneiston.*

Näemme siis, että komissionihallitusmuotoon pyrkiminen on ainoastaan finanssipääoman pyrkimistä kunnallishallintojen täydelliseen ja jarruttamattomaan kontrolliin. Sellaisenaan siis on kysymys puhtaasti porvarien välinen — pikkuporvarillisen aineksen täydellistä antautumista suurpääoman johdettavaksi, eikä siinä suhteessa vähääkään liikuta porletariaattia luokkana. Muistuu mieleen, miten sosialistipuoluekin joitakin vuosia sitten ryhtyi tutkimaan komissionihallitusmuodon haitallisuuksia tai edullisuuksia työväenluokkaan nähden nimittämällä tarkotukseen komitean, jossa jäseninä muistaaksemme olivat m. m. nykyään puolueesta eronneet Charles Edward Russel ja A. M. Simons. Tutkittuaan vuosikauden tai enemmän kysymystä, ei sanottu komitea päässyt ratkaisevaan tulokseen. Annettiin kaksi raporttia, joista toisessa puolustettiin komissionihallinnon hyviä puolia ja valtuustohallituksen huonoja puolia ja toisessa taas puolustettiin pikkuporvarillis-kansanvaltaiselta näkökannalta valtuustomuodon paremmuutta, koska se oli edustuksellisempi. Kun kysymystä ei ymmärretty käsitellä luokkavastakohtien valossa, jäätiin kysymyksessä kahdenvaiheille ja asia raukesi.

Proletariaatilla ei voi olla muuta kiintymystä kysymykseen, kuin se, että se näkee komissionihallitusmuodon käytäntöönottamisessa pikkuporvarillisen alistumisen kaikkivaltiaan finanssipääoman tahdon alle, käsittäen sen vain askeleeksi suurpääoman vallan lujittamisessa ja keskittämisessä. Proletariaatin luokka-asemaan nähden on yhdentekevä kumpi kunnallismuoto on käytännössä, sillä molemmat muodot palvelevat ainoastaan riistäjien etuja, edustaen ainoastaan eri riistämismuotoja.

TERVEYSOLOT NEUVOSTO-VENÄJÄLLÄ

Viestit Venäjältä tuovat tiedon toveri N. Semashkon, Terveyshoidon kansankomissarin kuolemasta. Semashko oli tunnettu yli maailman etevänä tutkijana ja lääketieteilijänä, ja, antautuen köyhälistön vallankumouksen palvelukseen hänestä myös tuli yksi tienraivaajia uuden yhteiskunnan luomistyössä.

Mitä epäsuotuisimmissa olosuhteissa on Venäjän köyhälistö saanut taistella kulkutauteja vastaan ja samalla pyrkiä ratkaisemaan järkiperäisesti terveydenhoitokysymystä. Suunnattomia vaikeuksia oli tiellä. Mädännäisyyteensä kukistunut tsaarijärjestelmä oli jättänyt perinnöksi tauteja, joita yhteiskunnallisissa epäkohdissa löytyvien juuriensa takia kutsutaan sosialisiksi taudeiksi, kuten veneeriset taudit, tuberkeli ja moninaiset ammattitaudit. Neljä vuotta kestänyt sota oli synnyttänyt laajalti kauheita kulkutauteja. Kun melkein yliluonnollisilla ponnistuksilla oli jossain määrin saatu näitä vitsauksia rajotetuksi, syntyi eteen uusia vaikeuksia — Denikinin ja Koltshakin vastavallankumouksellisilta joukoilta vallatuilla alueilla olivat terveydelliset olot surkeassa tilassa. Moninaiset hirveät kulkutaudit, niinkuin tufys-kuume, kolera, punatauti jne. riehuivat näillä alueilla ja levisivät nopeasti. Koltshakin, Denikinin ynnä muiden vastavallankumouksellisten joukkojen "sivistyneillä" tukijoilla oli miljoonia miljoonan jälkeen varoja kanuunoihin ja ammukkeihin, mutta vastakumouksellisten onnettomien sotamiesten terveydenhoidon hyväksi ei tehty mitään. Näiden vitsausten hävittäminen jäi myös Venäjän köyhälistön työksi. Taistelu on näyttänyt miltei toivottomalta parhaimmistakin ponnistuksista huolimatta, ja satoja tuhansia on joutunut ennenaikaiseen hautaan. Ei ole ollut tehokkaita lääkitysvälineitä, ei lääkkeitä, koska näitä tarpeita ei Venäjällä ole tuotettu ja imperialistisen saarron takia ei niitä ole voitu hankkia muuta kuin vähäinen määrä salakuljetuksella.

Mutta sittenkin on terveydenhoidon valtuuskunta Venäjällä vastoin rikollista saartoa saanut ihmeitä aikaan, järjestämällä terveydenhoidon järkiperäiselle kannalle. Sosialisten tautien vitsausta se on lähtenyt ratkaisemaan tavalla, joka kapitalistisessa yhteiskunnassa on mahdotonta, koska terveydensuojeluskeinot kohtaavat monenmoista vastusta kapitalistien taholta — tehtaissa ne tekevät kolon voittoihin ja asunto-oloissa ne lisäisivät talonomistajien menoja. Koska luokkaedut eivät Venäjällä ole enää tiellä, on terveydenhoidon kansanvaltuuskunta iskenyt kirveensä paheen juureen ja ryhtynyt perinpohjaisiin uudistuksiin, joiden kautta ainoastaan voidaan niinkutsutut sosialiset taudit hävittää. Äsken kuolleen terveydenhoitokomissarin Semashkon viimeiselle yleis-venäläiselle neuvostojen kongressille jättämästä raportista ilmenee, että taisteluun ryhdyttiin yhteistoiminnassa työläisten kanssa puhtauden harrastuksen elvyttämiseksi laajoissa joukoissa. Kysymyksestä neuvoteltiin ammattiyhdistysten, naisten järjestöjen, nuorisoliiton ynnä muiden seurojen edustajien kanssa ja luotiin koneisto huoltamaan asuntojen ja tehtaiden puhtaudellisista oloista. Työläisten terveyden huoltamiseksi järjestettiin tarkastajajoukko, johon työläiset itse valitsivat miehensä ja samalla tavalla järjestettiin asunto-olojen tarkastajat. Tämän järjestelyn käytännöllinen arvo on suuri, koska se herrättää itse joukoissa tietoista harrastusta terveydenhoitoon. Nämä toimenpiteet muiden yhteiskunnallisten uudistusten ohella ovat tähdätyt tautien syiden poistamiseen. Mutta parannustoimenpiteisiin jo vallitsevien tautien suhteen on tehty myös työtä mikäli puuttuvilta välineiltä on ollut mahdollista. Semashkon raportista ilmenee, että v. 1919 oli toiminnassa 17 kesäparantolaa 876 vuoteella; 54 säännöllistä sairaalaa, 4,750 vuoteella; 5 keuhkotautisten hoitolaa 310 vuoteella; 5 lastensairaalaa 280 vuoteella ja 9 lääkityslaitosta. Tänä kesänä on suurista maakartanoista järjestetty lisää sairaaloita, joten luullaan, että sairasvuoteiden lukumäärä saadaan lisätyksi tämän vuoden loppuunmennessä 50 prosentilla.

"Taistelussa syfilistä vastaan yksinään", sanotaan raportissa, "oli käytännössä 3,363 ylimääräistä vuodetta ja 29 ambulanssia tammikuun 1 p:n, 1919, ja toukokuun 1 p:n, 1920, välisenä aikana. Näiden lisäksi oli Wassermanin koetta varten olemassa 11 laboratoriota."

Taistelu erittäinkin lapsituberkelia ja syfilistä vastaan on saatu tehoisaksi terveydenhoito-ohjeilla ja äitien sekä vastasyntyneiden suojelus on erikoisesti ollut neuvostohallinnon huolenpidon alaisena.

Kulkutauteja vastaan käytyyn taisteluun on puolentoista vuoden aikana kulutettu 1,200,000,000 ruplaa. Ei milloinkaan ennen ole sairaita vastaanotettu kohta saastutuksen jälkeen niin runsaasti kuin nykyään. Kulkutauteihin sairastuneita siviilihenkilöitä varten on olemassa 150,000 vuodetta ja sotilaita varten 250,000 vuodetta. Maakuntiin, kuten Kasaniin, Saratoviin, Oreliin ja Kostromaan on lisäksi perustettu fysiko-terapeutisia järjestöjä, joiden puolesta on hommattu runsaasti tilapäisiä vuoteita sairastuneille, joita ei ole sisällytetty edellisiin. Sairaala- ja lääkärinhoitomaksuja ei Neuvosto-Venäjällä tarvitse suorittaa. Apteekit on kansallistutettu ja lääkkeitä jaetaan kaikkialle tasapuolisesti, joskin puutteen takia säästeliäästi.

Erikoislääkintähoidosta antaa parhaan kuvan hammaslääkinnän kehittyminen. Ennen lokakuun vallankumousta, 1917, oli vapaita hammasparantoloita vain muutamia, ainoastaan suuremmissa kaupungeissa. Tämän vuoden toukokuulla niitä oli jo 1,406 suhteellisesti tasan järjestettynä yli tasavallan, yksinpä maalaiskyliin, ja näissä parantoloissa antoi vapaata hoitoa kansalle 1,776 hammaslääkäriä. Tämän lisäksi on Punaisen-armeijan yhteyteen järjestetty 160 hammasparantolaa, jota tarkotusta varten on 1,500 hammaslääkäriä mobilisoitu. Hammastenhoitoon on tänä vuonna uhrattu kaikkiaan 352,000,000 ruplaa!

Venäjällä oli tsaarihallituksen aikana suuri joukko kylpylaitoksia ja parantoloita rikkaita herraskaisia varten maan lämpimillä seuduilla. Nämä laitokset kuuluvat nyt neuvostohallitukselle, Venäjän kansalle, joissa reumatismin vaivaamat ja vanhuudenheikot työläiset sekä invaliidi sotilaat saavat lepoa ja hoitaa terveyttään. Monet näistä laitoksista olivat yllellisesti varustetut tyydyttämään elostelusta rappeutuneiden herraskaisten suuria vaatimuksia, nyt niihin on järjestetty sijoja laajoille työläisjoukoille. Keski-Venäjällä olevissa kylpylaitoksissa ja hoitoloissa on 20,000 vuodetta, Ukrainassa 35,000, Kaukasiassa 40,000, Mustanmeren rannoilla 30,000 ja Siperiassa 18,000; yhteensä 143,000 vuodetta.

Näin on Venäjän köyhälistö vaikeissa oloissa ottanut suuremmoisen alotteen yhteiskunnallisessa terveydenhoidossa, mutta niinkuin sanottu, imperialistinen saarto on asettanut tielle voittamattomia fyysillisiä esteitä. Lääkkeitä, kirurgisiä instrumentteja ja monenmoisia sairaalatarpeita puuttuu, ja muuten ei tilannetta voida lieventää kuin hankkimalla lääkkeitä ulkoa. Kuvataksemme imperialistien häpeämättömyyttä, mainittakoon sivumennen, että Virossa pilaantuu varastohuoneissa miljoonien arvosta mailman kansoilta kerätyillä varoilla ostettuja Punasen Ristin tarpeita, jotka on tarkotettu Venäjälle — siinä tapauksessa, että valkoryssät sattuisivat voittamaan. Kun Neuvosto-hallitus ei ole ottanut kukistuakseen, ovat nämä suuret lääkevarastot seisoneet koskemattomana.

Työväki muissa maissa ainoana tosi ihmisyyttä omaavana luokkana on kuitenkin ryhtynyt hommaamaan lääkeavustusta Venäjälle. Italiasta on jo lähetetty neljä laivalastia, Italian hallitus nim. sallii alamaistensa tehdä kauppaa kenen maan kanssa tahansa, ja samoin muissa Europan maissa on ryhdytty keräämään lääkeavustusta. New Yorkissa toimiva Neuvosto-Venäjälle lääkeavustusta keräävä komitea on lähettänyt $10,000 edestä lääkkeitä ja San Franciscossa, Room 315 Pacific Building, on avattu samanlainen toimisto keräämään varoja länsivaltioista.

Epäilemättä länsirannikon työläiset myös uhraavat roponsa jaloon tarkotukseen.

"BOLSHEVIKISET" MAANVILJELIJÄT

Sellaisiakin kuuluu olevan Yhdysvalloissa.

Suuri joukko maanviljelijöitä on ollut Washingtonissa. He ovat olleet suutuksissaan. He ovat edustaneet maanviljelijöitä etelästä, pohjoisesta ja maan kaikista osista. He ovat pitäneet kokoustaan kansalliseen maanviljelijäin yhdistyksen toimistossa. He ovat vehnänkasvattajia, puuvillankasvattajia ja ovat tulleet hallitukselle selittämään heidän vaivaansa voidakseen keveämmällä mielellä palata kotiinsa.

Heidän suurin vaikeutensa on seuraava: Pohjoisen vehnänkasvattajille maksaa jokainen busheli vehnää $2.77 tuotantokustannuksissa, mutta he saavat siitä vain $2.15. Etelän puuvillan kasvattajille maksaa jokainen pauna puuvillaa 38.1 senttiä tuotantokustannuksissa, mutta he saavat siitä vain 21 senttiä. Mahdollisesti heillä on samanlaisia vastoinkäymisiä muuallakin.

He vaativat Federal Reserve Boardilta lisää luottoa voidakseen säästyä vararikolta. He lausuvat ajatuksensa suoraan. Senaattori E. D. Smith, South Carolinasta, lausuu:

"Sanokaamme Federal Reserve Boardille suoraan, että meidän hintamme ovat 40 senttiä puuvillapaunalle ja $3.00 vehnäbushelille ja jos me emme saa näitä hintoja, me tulemme tekemään kaikkemme saadaksemme virkoihin sellaiset, jotka vaatimuksiimme suostuvat, ja jos me tässä epäonnistumme, me emme tule antamaan markkinoille busheliakaan vehnää, paunaakaan puuvillaa, ei vähääkään lihaa eikä muita meidän tuotteitamme siihen asti kuin vallitsevat jatkavat nykyistä politiikkaansa".

Sanotaan, että tällainen lausunto senaattorin huulilta synnytti suurta kiihkoa ja hyväksymishuutoja kaikui ympäri huonetta. Maanviljelijäin neuvoston sihteeri lausui kuitenkin syvän hämmästyksensä sen johdosta että senaattori oli ylityttänyt maanviljelijöitä lakkoon ja hän piti ajatusta kovin lähellä bolshevistista ajatusmaailmaa, josta sentään elisi irti pysyttävä. Mutta useat olivat sitä mieltä, että niin "bolshevistinen" kui nlausunto olikin, on se kuitenkin tilanteeseen katsoen asiallinen. Tällaisten joukossa oli m. m. entinen Yhdysvaltain maanviljelysosaston hoitaja, Dr. Spillmann. — Suurien trustien politiikka synnyttää "kummituksia" maanviljelijöidenkin keskuudessa.

Oletko hankkinut Toverille uuden tilauksen tällä viikolla?

JUTUN JATKOA

Raivaaja on hermostunut

Raivaajan t. k. 13 p:vän numerossa on taas pari kirjoitusta, jossa Raivaaja purkaa sappeaan sen johdosta, että vasemmistolaiset eivät tee tuhmuuksia niin kuin Raivaaja tahtoisi niiden tekevän. Meidän oikeistolaisemme näet ovat sellaisia tusinapolitikoitsijoita, että he pärjäisivät vain jos toiset kolloudessaan pelaisivat heidän käteensä.

Asia on seuraava: Vasemmistolaisten olisi pitänyt kiljuen hihkaista Raivaajan ajatusten mukaan, että me sitä olemme oikeita punaisia piruja, oikeita interrrrnationalisteja, oikeita rrrevolutsionisteja ja että me pojat sitä uskallamme tehdä mitä ikinä maailmassa ajatella saattaa. Raivaajan herrat laskivat näet siten, että kun nuo tuhmeliinit näin tekevät, niin he pääsevät jakamaan niiden jälkeensä jättämää maallista omaisuutta ja saavat kantansa "työväenluokan vallanmahdottomuudesta Venäjällä" vallitsevaksi ylitse kaiken.

Kaikki viimeaikaiset kysymykset nämä herra ovat koettaneet asettaa seuraavalla tavalla: Sosialistipuolue on ainoa laillinen työväenliikkeen ilmaisumuoto tässä maassa ja koettakaapas vain erota siitä, koettakaapas vain mennä ja tehdä jotain muuta, niin koettakaapas.....

Ja kun nuo vasemmistolaiset eivät ole tehneet mitään kamalaa, niin Raivaaja tulkuttaa lakkaamatta, että: Te ajattelette jotain kamalaa.

Raivaajan kirojtuksissa puhutaan paljon sellaisista asioista kuin, että mitä vasemmistolaiset ajattelevat, mitä ne toivovat ja mihin ne uskovat. Pohditaan kovasti sitä kysymystä, että uskovatkohan nuo sittenkin siihen kolmanteen internationaleen ja kun esim. Toverissa sanottiin selvästi, että sellaiselle kielijärjestölle ja sellaiselle propagandajärjestölle kuin meidän on, on mahdoton se taktiikka, jota Kolmannen Internationalen pääsyehdoissa määrätään ja kun edelleen selitetään, että me emme voi olla elimellisessä yhteydessä sen kanssa sen kummemmin kuin se puolue on, johon me kuulumme, niin Raivaaja ei sitä usko, eikä ymmärrä, vain luulee, että me sittenkin mielessämme haudomme jotain pirua, jotain vilppiä tämmöisissä asioissa sitä (Raivaajaa) ja ennen kaikkea porvaristoa kohtaan. Pyytäisimme vaatimattomasti kysyä Raivaajalta: mitä me saamme ajatella. Eikös Raivaa ja nyt sentään suvaitsisi antaa meille ajatuksen vapautta. Vanhan toveruuden vuoksi pyytäisimme sellaista.

Merkille pantava myöskin on, että Raivaajan toimitus on jo pitemmän ajan käyttäytynyt semmoisella tavalla kaikissa työväenliikkeen erimielisyyksiä koskevissa asioissa ja suhdekysymyksissä, joka on omiaan asettamaan sen toimittajan hyvin lähelle sitä moraalia, mitä Mustonen on surullisen elämänsä varrella noudattanut. Alinomaiset viittailut toisin ajattelevien tarkoituksesta ja heidän suhteistaan vallitseviin säädöksiin, alinomaiset kyseenalaiseksi asettamiset j. n. e. ovat hyvin rumia ja kuuluvat ne toimitustaktiikkaan, joka ei välitä mistään sellaisesta kuin työväenluokan luokkamoraalista.

Minulle ei ole tarpeellista näin vakavien asioiden käsitteleminen, mutta sanon vain, että: Hyi, Raivaaja, kuka on tuhma. — Jeremias J.

Ottavat vaalit keveältä kannalta

Keskinkertaisten ihmisten innostuksesta nykyisiin presidentinvaaleihin on koettanut ottaa selvää aikakauslehti "The World Tomorrow". Kysymyksiä tehtiin ihmisille, joiden "harmaassa aineessa (aivoissa) ei koskaan ole piilenyt bolshevistista ajatusta". A:sta J:hin tyypillisimmät vastaukset ovat:

A (liikemies Philadelphiasta) — "En ole vielä tehnyt varmaa päätöstä. Luullakseni tulen vaalipäivänä heittämään ristiä ja ruunua — pääpuoli tarkottaa Hardingia, häntäpuoli Coxia."

B (tunnettu sanomalehtimies New Yorkista) — "Ei maksa vaivaa. Möisin ääniolkeuteni loppuijäksi konello tahansa puolestatoista dollarista — ja sittenkin rosvoaisin ostajaa.'

C (liikemiehen vaimo Philadelphiasta) — "Minä tulen äänestämään Hardingia, koska luulen Coolidgessä olevan jotain hyvää."

D (taiteilija Connecticutissa) — "Jos tulen lainkaan äänestämään, äänestän luonnollisesti Debsiä."

E (taiteilijan vaimo — "En ole vielä päättänyt kumpaako äänestän. Debsiä vai Christenseniä."

F (hallituksen virkailija Washingtonista) — "En voi sietää Hardingia mistään hinnasta. Keventääkseni tunteitani, äänestäisin Debsiä, ellen tietäisi, että Cox tarvitsee kaikki äänet mitä voi kokoonhaalia."

G (koulunopettaja Chicagosta) — "Ei ole mitään valitsemisen varaa. Se on toivotonta, ja sentähden tuskin tulen ollenkaan äänestämään. Mutta jos äänestän, niin äänestänen Debsiä, koska hän on vankilassa."

H (anarkisti New Yorkista) — "Älkää ottako minua laskuihinne. Olen luopunut äänestyksistä.

I (lääkäri Massachusettsista) — "Tulen kirjottamaan Hooverin nimen vaaliilistalle, suorittaakseni vaalivelvollisuuteni."

J (lääkärin vaimo) — "Olen kuullut, että Mr. Coxin sihteeri on paljon kyvykkäämpi mies kuin Hardingin sihteeri. Minä luulen, että sentähden tulen äänestämään Mr. Cox'ia."

Elvät siis yleensä ota vaaleja vakavalta kannalta.

Kun porvari ajattelee

Federated Press lähetti lehdille joku aika sitten kopion muutamasta kirjoituksesta, joka oli julaistu Baltimore Evening Sun-nimisessä sanomalehdessä. Tässä kirjoituksessa kehdataan puhua nykyisestä yhteiskunnallisesta komennosta jotensakin tuomitsevasti. Miten lie sattunut, mutta porvarilehdet vain tietää meille kertoa jotensakin ala-arvoista koko nykyisestä komennosta. Siinä ensinnäkin lähdetään siitä, että ihminen yleensä ei ole paljoa sen kummempi kuin eläin ja tällaiselle oudolle väitteelle tehdään todistus siitä, että ihminen tappelee kun se suututetaan samalla tavalla kuin eläinkin. Luodaan silmäys siihen, että ihminen on ensin ärsytettävä ja suututettava ja kun sen sappi on kyllin myrkyttynyt, niin tappelee se kuin villipeto konsanaan.

Lehti esittää sitte, että nykyinen diplomatia, salainen vehkeily valtiomiesten puolelta, on sellaista, joka johtaa heidän yrittämään saada ihmiset pahalle päälle ja kun ne joutuvat ristiriitoihin hyvin tavallisissa kauppa- ja liikeasioissaan niin nepä nuljuavat pikku hissukseen vihollismielisiin leireihin ja ryhtyvät tuumiaan toteuttamaan väkivaltaisesti. He osottavat suurta inhimillistä ymmärrystä ensinnäkin valitessaan riidan aiheet ja toiseksi siinä, että he riidan tullen vetäytyvät syrjään.

Sanomalehti huomaa maailmassa paljon vääriä ja vahingollisia intohimoja, jotka johtavat väkivallan tielle ja yksilöpyyteitä, jotka johtavat raaistuneitten ja eläimellisten vaistojen kunnioittamiseen. Salainen diplomatia on nykyisen maailman kauhein vitsaus ja salaisten diplomaattien moraalia vertaa sanottu lehti korppikotkan moraaliin.

Maailmassa on sangen vähän sijaa rehellisille ajatuksille, mutta on kuitenkin olemassa toivo paremmasta päivästä, tuumailee kirjoittaja ikäänkuin painuen niihin samoihin lohdutaviin toiveihin, mitkä ovat yleisiä työläisille ja työläistaistelijoille. Emme tiedä onko herra Burleson asettanut lehden postilupaa kyseenalaiseksi.

Californiasta

Leo Leinon matka

Fort Bragg ja ympäristö lokak. 22—30 p., San Francisco lokak. 31 p:stä marraskuun neljännen päivän iltaan.

Portland, Ore.

Ne sosialistit, jotka opillisesti jotakin tietävät sosialismista, pitävät enempi keinotekoisena sitä vasemmistolaisuutta, mitä vasemmistolaisiksi itseään nimittävät koettavat uskottaa edustavansa joka täällä lännellä tappelee oikeistolaisuutta vastaan, hän on tuulenpieksäjiä, jos nimittäin oikeistolaisuus sisältää sitä, mitä maisteri O. V. Kuusinen analyseerasi sen sisältävän kirjotuksessaan "Suomen sosialidemokraatin johtajille", joka taanoin julaistiin lehdissämme, muun muassa Toverin alakerrassa. Ja sitähän se todellisesti sosialistipuolueiden oikeistolaisuus meinaa, että työläiset voivat parhaiden päästä päämääräänsä porvarillisen valtion puitteissa. Työläisten on valittava edustajat lainlaatijakuntiin ja mentävä hallituksen virkoihin; työväkeä koskevissa asioissa on yhdyttävä vapaa mielisten porvari-edustajien kanssa yhteistoimintaan. Siten virkavaltaisesti toteutetaan sosialismi. Tämänlaiseksi osotti Kuusinen oikeistolaisen sosialismin. Mutta kukahan tuollaista "sosialismia" täällä on edustanut. Ei kukaan, ainakaan viimeiseen kolmeen vuoteen. Tuskinpa sitä on koskaan edustettu.

Välimäen aikana tosin oli Toverissa joitakin kirjotuksia, jotka vivahtivat oikeistolaisuuteen. Mutta sekin lienee johtunut enempi ulkopuolisesta painostuksesta kuin hänen harkinnastaan. Mainittu toveri ei ole koskaan ollut radikaalisimpia sosialisteja; siksi hänen uskotaan edustavan oikeistolaisuutta. Todellisuudessa hän on kautskylainen keskustalainen. Hänen toimitustapaansa kyllä ilmeni tuntuvassa määrässä tyytymättömyyttä, vaan siihen oli paljo syynä hänen persoonallisuutensa, eikä yksistään se, mitä hän esitti Toverissa.

Kun hänen seuraajakseen tuli nykyinen vastaava. E. Sulkanen vasemmistolaisena, niin moni toveri oli utelias ja sanoi: minkähänlainen se vasemmistokanta on, minkä Toveri ottaa? Mutta nyt myönnetään yleisesti, että mitään suuria kannanmuutoksia ei ole tapahtunut uuden päätoimittajan aikana. Tähän on oltu tyytyväisiä, ei puolelta eikä toiselta ole ollut eriäviä mielipiteitä. Tämä siis todistaa, että lännellä ollaan kutakuinkin yksimielisiä, jos nykyinen Toverin kanta tulkitsee lännen suomalaisten sosialistien mielipidettä työväenkysymyksestä.

Peter Kähkönen.

KYMMENEN PÄIVÄÄ

AINOASTAAN ON JÄLELLÄ ENÄÄ

TOVERIN LEVITYSRYNTÄYKSESTÄ

Asiamiehet ja lukijat, oletteko jo tehneet kaikki voitavanne uusien ja uudistustilausten hankkimiseksi?

Naiset ja miehet, muistakaa, että työväki kaikkialla pyrkii **ihmisoikeuksiinsa** vaalien ja työtaisteluiden avulla. Nämä pyrkimykset koskevat teitä hyvin läheltä. Siellä on siskonne ja veljenne jo liittyneet vapaustaisteluun. Missä viivyttelette vielä te? Te tiedätte, että Toveri antaa teille **tuoreimmat ja luotettavimmat** uutiset jokaisesta työläisten voitosta, ja te nautitte niistä uutisista; miksikä ette saattaisi myöskin samaa nautintoa työläistovereillenne?

Nyt tällä muistutuksella jokainen Toverin lukija ja asiamies hankkimaan edes yksi uusi tilaaja Toverille. Muistakaa, lahjakirjoja annetaan ainoastaan 10 päivää enää. — Lahjakirjat ovat seuraavat:

a) Työn orjat, James Oneal
b) Yhdysvaltain Valtiolliset Puolueet, kirj. Oneal (188 siv. kov. kans.)
c) Työväen Laulukirja (Nuottipainos, kovissa kansissa).
d) Langenneen Lauluja, kirj. M. Hahl.

Puolen vuoden uusista ja uudistustil auksista saa kukin tilaaja valita oman mielensä mukaan yhden seuraavista kirjoista, joka lähetetään vapaasti portissa tilaajalle:

a) Toverin Kymmenvuotias (pehmeissä kansissa).
b) Tyhjät Myllyt, kirj. Kalle Rissanen (kovissa kansissa).
c) Työväestö Politiikassa, kirj. Robert Hunter (kovissa kansissa).
d) Kivihiilen Kaivajat, kirj. Emile Zola (pehmeissä kansissa).
e) Sara Kivistö, kirj. Aku Päiviö (pehmeissä kansissa).

Toverin tilaajat ja asiamiehet, ottakaa ylläoleva huomioon ja täyttäkää allaoleva kaavake mahdollisimman tarkkaan ja selvästi sekä lähettäkää kaavake heti tulemaan Toverin konttoriin.

Toverin tilaushinta on Yhdysvalloissa $5.50; 6 kuukautta $3.00. Canadaan: $7.00 vsk.; 6 kk. $3.75.

Lähettäkää TOVERI tulemaan seuraavalla osotteella — tilaus on uusi — uudistus. (Pyyhkikää tarpeeton aika ja laatu pois).

Nimi .....

Osote .....

Paikkakunta .....

Haluan saada seuraavan kirjan lähetettyä osotteellani:

.....
Kirjan nimi.

Myötäliitän $..... maksuksi ylläolevasta Toverin tilauksesta.

Kaikki kirjeet ja postiosotukset ovat osoitettavat:

TOVERI, Box 99, Astoria, Oregon.

Jokainen Toverin tilaaja ja lukija, ottakaa tämä kirje huomioon ja itsekohdaltanne levittäkää suomalaisten työläisten omaa äänenkannattajaa työläisten voiton puolesta taistelevaa Toveri-lehteä. Muistakaa: jokaisen yksilön hankkima UUSI tilaaja merkitsee paljon työläisten valtaan pääsyn auttamiseksi.